

[J. R. Poulsen.]

slutning aldrig har været et politisk Parti, at dets Medlemmer altid har kunnet slutte sig, til hvilket Parti de ønskede, hvis de skulde komme ind paa Rigsdagen. Vi har Medlemmer lige saa vel fra det ærede Medlems Parti som fra det konservative Folkeparti. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men jeg kunde nævne mange gode Medlemmer af L. S., som er Radikale, og som maaske ogsaa stemmer radikalt; at de maaske bliver anderledes tænkende, efterhaanden som de ser, hvorledes det radikale Parti optræder overfor Landbrugerne Sammenslutning, er rimeligt. Men jeg har ikke brudt L. S.'s Program ved at melde mig ind i det konservative Folkeparti; tværtimod har jeg dér fundet en god Plads og en god Støtte, idet man dér fuldstændig rigtigt har set, at Landbrugets Tarv varetages bedst ved at hæve Priserne paa vore Produkter og ved at fremsætte Forslag som dem, der nu kommer, om Minimalpriser, og et af de første deraf er det omtalte Kødforslag.

Jeg vil, som sagt, haabe, at det kan lykkes i Udvalget at faa dette Forslag væsentligt forbedret, men jeg vil gerne til sidst sige til den højtærede Landbrugsminister, at jeg synes, det Svar, jeg fik, var at gaa noget udenom. Jeg ønskede at spørge den højtærede Landbrugsminister, hvor langt man skulde gaa med Destruktionen, og hvor meget han mente, det vilde komme til at hjælpe det danske Landbrug. Men de vage Udtalelser, der er kommet fra alle Ordførerne og ligeledes fra Landbrugsministeren om en yderligere Destruktion, tror jeg ikke vil hjælpe ret meget, og det er ikke en meget lille Hjælp til Landbruget, vi ønsker. Vi ønsker, at der skal ske noget virkeligt, og jeg vil bede den højtærede Landbrugsminister svare paa, om vi ikke kan komme længere ad den Vej, hvor mange Kreaturer det eventuelt er Tanken at destruere, og hvor meget Landbrugsministeren mener, det kunde hjælpe til Hævning af Kødpriserne i Indlandet.

Veistrup: Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Johs. Clausen) sagde, at naar vi paa ny skulde til at beskæftige os med en Kødordning, vilde det blive nødvendigt at hæve Priserne meget betydeligt paa det hjemlige Marked. Ja, det er muligt, men jeg havde nær sagt: den Tid, den Sorg. Det, det drejer sig om i Øjeblikket, er det Forslag, som her foreligger, og som netop gaar ud paa at hæve Priserne paa det hjemlige Marked. Det er jo i øvrigt det, det stadig

væk har drejet sig om, ogsaa det Kødforslag, vi nylig vedtog, som havde til Formaal for det første at stimulere Landbrugets Priser paa Kreaturer og for det andet at hjælpe til de arbejdsløses Ernæring — det er jo de to Parter indenfor vort Samfund, som har været stærkest udsat for Krisens Virkninger.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem (J. R. Poulsen), der talte paa de Konservatives Vegne, at jeg forstaaer meget vel, at han blev betænkelig ved den Udtalelse, han fremsatte om de 10 Kr., og jeg forstaaer da ogsaa, at naar vi kommer saa vidt, vil det ærede Medlem ikke stille Ændringsforslag om, at de 10 Kr. skal gaa ud. Det var det, jeg spurgte om. Det ærede Medlem svarede ikke derpaa, men jeg tør altsaa forudsætte, at den Stilling vil det ærede Medlem alligevel ikke tage.

Det ærede Medlem udtalte, at der var tre Partier, som i den ellefte Time havde sluttet sig til Kravet om Kronenedskæring, men, tilføjede det ærede Medlem — jeg havde nær sagt med Begejstring i Stemmen —, det var jo L. S., som havde rejst dette Krav. Man maa da forudsætte, at det ærede Medlem og hans Parti vil være med til denne Ordning, men det forekommer mig, at de netop har været stærke Modstandere af den. Jeg synes, at det konservative Parti for Tiden stærkt kritiserer, at man er gaaet til en Nedsækering af Kronen. Det er ikke saa lidt af en Dobbeltstilling, det ærede Medlem her indtager. Paa den ene Side staar han som Medlem af det konservative Parti, som er Modstander af den Kronenedskæring, der finder Sted, og paa den anden Side roser han sig fra denne Talerstol af, at det er ham, som i Forbindelse med sine Meningsfæller indenfor L. S. har fremsat dette Krav saa stærkt.

Hvad Knaphullet angaar, skal jeg ikke beskæftige mig videre med det, men vil dog gerne sige, at jeg misunder i alt Fald ikke det ærede Medlem det Emblem, han har i Knaphullet — jeg har aldrig haft Knaphulskløe.

Det ærede Medlem paastod, at de Radikale stadig traadte stærkt op mod Landbrugernes Sammenslutning. Dette er positivt urigtigt. Hvor jeg har mødt dem, har jeg altid behandlet dem med stor Venlighed, fordi jeg er ganske klar over, at de vanskelige økonomiske Forhold, vi er inde i, saa uhyre let kan føre Mennesker paa Vildspor, og jeg anser denne Bevægelse for at være kommet paa Vildspor — det er sikkert ikke helt bevidst, man er kommet til det Resultat, man er kommet til.

Det ærede Medlem sluttede med at sige,